

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 85/15
Luxembourg, 16. julij 2015

Sodba v zadevi C-218/14
Kuldip Singh in drugi/Minister for Justice and Equality

Državljan tretje države, zakonec državljana Unije, ki prebiva v drugi državi članici, kot je njegova, nima več pravice do prebivanja v tej državi, če državljan Unije zapusti zadevno državo pred začetkom postopka za razvezo.

Kadar državljan Unije zapusti ozemlje države članice, ki ni njegova (država članica gostiteljica), njegovi družinski člani, ki so državljani tretjih držav (ki torej sami niso državljani Unije), v skladu z Direktivo Unije¹ izgubijo pravico do prebivanja v tej državi. Po drugi strani je v Direktivi določeno, da v primeru razveze družinski člani, ki so državljani tretje države, pod določenimi pogoji ohranijo pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici, če je zakonska zveza pred začetkom postopka za razvezo trajala najmanj tri leta, od tega najmanj eno leto v državi članici gostiteljici.

Trije državljani tretjih držav (Indijec, Kamerunec in Egipčan) so se poročili z državljankami Unije (Latvijko, Nemko in Litvanko) in več kot štiri leta z njimi prebivali na Irskem. V vseh treh primerih so žene zapustile moške in odšle z Irske ter vložile tožbo za razvezo v svoji državi (razen nemške državljanke, ki je vložila tožbo za razvezo v Združenem kraljestvu). Irski organi so šteli, da zato, ker so državljanke Unije že zapustile Irsko, ko je bila vložena tožba za razvezo, zakonci – tujci – nimajo več pravice do prebivanja na Irskem. Irski organi namreč trdijo, da pravica treh zakoncev do prebivanja ne obstaja več od takrat, ko so žene nehale uresničevati svojo pravico do prebivanja na Irskem, in to tudi, če je zakonska zveza trajala najmanj tri leta (od tega eno leto na Irskem). Trije možje so izpodbijali odločbe, s katerimi jim je bila zavrnjena ohranitev njihove pravice do prebivanja na Irskem.

High Court of Ireland (irsko višje sodišče), ki odloča v teh zadevah, sprašuje Sodišče, ali bi bilo mogoče pravico treh zakoncev – tujcev – do prebivanja na Irskem ohraniti, čeprav je do razveze prišlo **po** odhodu žena iz te države.

Sodišče z današnjo sodbo opozarja, da morajo državljani tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije, zato da bi imeli pravico do prebivanja na podlagi člena 7(2) Direktive v državi članici, v kateri ta državljan Unije uresničuje svojo pravico do prostega gibanja (država članica gostiteljica), tega spremljati ali se mu pridružiti v tej državi. Iz tega je razvidno, da kadar državljan Unije zapusti državo članico gostiteljico in se naseli v drugi državi članici ali tretji državi, zakonec – tujec – ne izpolnjuje več pogojev za pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici na podlagi te določbe.

Kadar se začne postopek za razvezo in je zakonska zveza pred začetkom postopka za razvezo trajala najmanj tri leta, od tega najmanj eno leto v državi članici gostiteljici, Sodišče pojasnjuje, da lahko zakonec – tujec – pod določenimi pogoji na podlagi člena 13(2) Direktive ohrani pravico do prebivanja v tej državi med postopkom za razvezo in po razglasitvi razveze, če je na dan začetka tega postopka prebival v tej državi kot zakonec državljana Unije, katerega je spremljal ali se mu je pridružil v tej državi članici. Iz tega je razvidno, da mora državljan Unije v skladu s členom 7(1)

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Direktive prebivati v državi članici gostiteljici do datuma začetka postopka za razvezo. Če pa **pred začetkom takega postopka državljan Unije zapusti državo članico gostiteljico, v kateri prebiva njegov zakonec – tujec, pravice slednjega do prebivanja v tej državi na podlagi člena 13(2) Direktive ni mogoče ohraniti.**

V obravnavani zadevi so tri žene, državljanke Unije, zapustile Irsko že pred začetkom postopka za razvezo. Zakonci – tujci – so tako izgubili pravico do prebivanja ob odhodu njihovih žena, pri čemer ta pravica ni mogla naknadno „oživeti“ takrat, ko so žene po odhodu z Irske vložile tožbo za razvezo.

Sodišče kljub temu opozarja, da lahko v takem primeru nacionalno pravo državljanom tretjih držav nudi širše varstvo, tako da jim vendarle dovoli nadaljevanje prebivanja v zadevni državi članici (kar se je tudi sicer zgodilo trem zakoncem v obravnavani zadevi, saj so jim irski organi izdali začasno dovoljenje za prebivanje in delo na Irskem).

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.